

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۰۳/۱۵

نگارگر

زنجیرهای قومیت و موضوع ملت

یکی از عوامل بسیار مهم که افغانستان را گرفتار بحران هویت کرد همین بود که این اقوام که به حکم جبر تاریخ در این سرزمین با هم زیست میکردند هرگز به یک ملت بدل نشده بودند و هرکته در همان زنجیر قومیت خود اسیر مانده بود پشتون پشتون بود و تاجیک تاجیک و هزاره هزاره و اکنون معلوم شده است که برخی ها هویت افغان را نپذیرفته اند. چرا؟ برای اینکه ملت شدن شرایط کار دارد و ما بدبختانه آن شرایط را نداشته ایم. ما با فشار سیاسی و روانی نمی توانیم برای مردم هویت ملی ببخشیم. افراد باید آگاه شوند که منفعت شان در ملت شدن است و خود باید زنجیرهای قومیت و زبان و حتی مذهب را از دست و پای خود باز کنند نه اینکه برای ثبت قومیت در اسناد دولتی پافشاری کنند.

دانشمندان جامعه شناسی برای اینکه اقوام در یک محیط جغرافیایی بتوانند به هویت ملی برسند پنج شرط را شرط های عمده ملت شدن شناخته اند.

شرط اول شریک ساختن با همی منابع است. یعنی وقتی که گاز شبرغان در انحصار شبرغان نماند بلکه به شیوه مناسب به همه تقسیم شود مردم همه خود را مالک آن منبع میدانند. به طور مثال اگر ما گاز را برای سال های متوالی به یک قیمت ثابت به روس ها که خود گاز داشتند نمیدادیم و یک یا چند شرکت سهامی کار تولید و فروش را به دست میگرفت میتوانست آنرا عادلانه در سرپای کشور به همه برساند.

شرط دوم تشویق و ارتقای سطح تعلیم و تربیه: جهان امروز آموزش از راه دور را یک امر میسر و ممکن ساخته است ولی ما از این وسایل هیچ استفاده نکرده ایم. اگر ما دروس مختلف را از راه تلویزیون پیش می بردیم در این صورت یک معلم تمام مملکت را میتوانست درس بدهد. بدبختانه همه دولت ها مثل اینکه خیر خود را در بیسوادی مردم یافته اند از شیوه های آموزش از راه دور

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

هیچ استفاده نکرده اند. مردم با پیشرفت تعلیم و تربیه خود را از زندان خرافات نجات میدهند و مهم تر از همه بر انواع تعصبات غلبه می کنند و به سوی ملت شدن میروند.

شرط سوم و بسیار مهم زنان باید به قدرت برسند. زنان اگر شاغل کارهای اجتماعی شوند چهل درصد عاید اجتماعی بالاتر می رود و از سوی دیگر زنان به طور نسبی گرفتار امراض ناشی از تعصب و سختگیری نیستند. در موضوعات عمده با همه باید مشوره کرد. اگرچه ما یک لویه جرگه عنعنوی داریم اما این مؤسسه سخت زیر تأثیر حکومت های وقت رفته است و همیشه هرچه را دولت خواسته تصویب نموده است. رازداری در موضوعات ملی درست نیست رابطه باهمی میان مردم ایجاب صداقت را میکند. رهبران سیاسی و دولتی موضوعات استراتژیکی سیاسی را باید باهمه مطرح کنند.

بالاخره سیستم تولید و توزیع مواد غذایی باید اصلاح شود. مردم از گرسنگی آن قدر رنج نمی برند که از بیعدالتی می برند. اگر مردم بدانند که رهبران شان همان غذا را میخورند که آنان هم بر روی دسترخوان شان دارند با رهبران خود نوعی رابطه عاطفی ایجاد میکنند اما اگر رهبران بیست نوع گوشت و ترکاری قرارداد میکنند ولی مردم عادی یک پیاله بوره ندارند که جای خود را شیرین کنند این بیعدالتی است و آنکه برخورد عدالت را تطبیق نکند بر دیگران هم نمیتواند. رهبرانی چون گاندی و مندیلا میتوانند که توده های انبوه مردم را هدف بدهند و رهبری کنند. سیستم توزیع عادلانه غذا بین مردم رابطه های صمیمانه ایجاد می کند و دیوارهای جدایی و افتراق را ویران می کند. وقتی از سیستم توزیع عادلانه غذا صحبت میکنیم این نوع سیستم توزیع غذا باید تضمین کند که هیچ فرد در مملکت گرسنه نمی خوابد. صبر و حوصله در کار است هیچ مردم در هیچ گوشه جهان شب در میان ملت نشده اند اما مسأله این است که ما نه تنها به سوی ملت شدن نمی رویم که با تقسیم کردن آحاد مردم به شاخه های کوچک و بزرگ قومی از هدف دورتر میرویم. حکومت ها نباید عملیه ملت شدن را تابع منفعت های فوری بنمایند.

وقتی مردم متحد و باهم وابسته شدند هیچ قدرت نمیتواند در موضوعات داخلی ما دست پیشی کند. وقتی ملت شویم دیگر به قیم و وصی و وکیل ضرورت نخواهیم داشت. من از بسیاری ها شنیده ام که میگویند پاکستان؛ ایران؛ روسیه؛ چین و امریکا در افغانستان منافع دارند و برای حفظ آن منافع میخواهند حافظان منفعت خود را در دولت ما داشته باشند و به همین دلیل برای ما «حکومت همه شمول» می سازند ولی هیچ کس به این پرسش من پاسخ نداده است که چرا کسی از ما در مورد تشکیل دولت خود نمی پرسد. آیا ممکن است که پاکستان؛ ایران و غیره با ما افغانها مشوره

کنند که چه گونه دولت بسازند هرگز نه تا وقتی ما ضعیف استیم و ملت نشده ایم همین استیم که
استیم. یک یتیم پس گردنی خور که باید برای دیگران کنده به دوزخ ببریم.
والله اعلم بالصواب نگارگر ۱۵ مارچ ۲۰۲۱ برمنگهم